

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 136/2020
25.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Бранислав Тодоровић, адвокат из ..., против тужених Компаније „Дунав Осигурање“ А.Д.О., Главна филијала Крагујевац и Клиничког центра Крагујевац, чији је пуномоћник Владимир Јанковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4212/18 од 16.05.2019. године, у седници одржаној 25.06.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4212/18 од 16.05.2019. године у ставу трећем изреке.

УКИДА СЕ решење о трошковима поступка садржано у ставу четвртном изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4212/18 од 16.05.2019. године и предмет у том делу враћа другостепеном суду на поновно одлучивање.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против решења садржаних у ставу првом и другом изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4212/18 од 16.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 16416/16 од 23.11.2017. године, првим ставом изреке, обавезани су тужени да тужиљи ГГ на име правичне накнаде нематеријалне штете настале лекарском грешком приликом примене зрачне терапије, солидарно исплате на име претрпљених физичких болова износ од 900.000,00 динара и на име наружености износ од 800.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 23.11.2017. године, као дана пресуђења, па до коначне исплате. Другим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да суд обавезе тужене да јој на име правичне накнаде нематеријалне штете настале лекарском грешком приликом примене зрачне терапије солидарно исплате, и то на име претрпљених физичких болова износ од 100.000,00 динара, и на име наружености износ од 200.000,00 динара, све са законском затезном каматом, почев од 23.11.2017. године, као дана пресуђења, па до коначне исплате. Трећим ставом изреке, обавезани

су тужени да тужиљи накнаде трошкове парничног поступка у износу од 552.618,00 динара, док је за износ од 213.982,00 динара, захтев тужиље за накнаду трошкова парничног поступка одбијен као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4212/18 од 16.05.2019. године, првим ставом изреке, прекинут је поступак покренут тужбом тужиље ГГ из ... од 27.03.2013. године, због смрти тужиље, у смислу члана 222. став 1. ЗПП. Другим ставом изреке, настављен је поступак покренут тужбом тужиље ГГ из ..., преузимањем поступка од стране законских наследника покојне ГГ, и то супруга АА, кћерке ББ и сина ВВ. Трећим ставом изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Крагујевцу П 16416/16 од 23.11.2017. године у ставу првом и трећем изреке, тако да је одбијен као неоснован тужбени захтев тужилаца да суд обавезе тужене да им на име накнаде нематеријалне штете солидарно исплате, због претрпљених физичких болова износ од 900.000,00 динара и због наружености износ од 800.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 23.11.2017. године, као дана пресуђења, до коначне исплате. Четвртим ставом изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Против правноснажне пресуде тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...87/18), у вези члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, па је нашао да је ревизија делимично основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Указивање ревидената на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, није било предмет оцене овог суда, јер се ради о повредама које се не могу сматрати ревизијским разлогом, у смислу одредбе члана 407. ЗПП. Неосновано се ревизијом указује да је у поступку пред нижестепеним судом учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, а у вези са чланом 3. став 1. ЗПП, с обзиром на то да је нижестепени суд одлучио у границама постављеног захтева, имајући у виду да су тужиоци преузели поступак по тужби за накнаду штете, након смрти тужиље, сада пок. ГГ.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца је претрпела нематеријалну штету због лекарске грешке приликом примене зрачне терапије, у виду физичких болова и наружености високог степена, због чега јој је досуђена правична новчана накнада, и то и за претрпљене физичке болове у износу од 900.000,00 динара и за наруженост у износу од 800.000,00 динара. Тужилца је преминула дана 29.12.2017. године, након доношења првостепене пресуде, против које су тужени изјавили жалбу. Законски наследници тужиље, супруг АА, кћерка ББ и син ВВ су поднеском од 08.02.2018. године обавестили суд да преузимају положај тужилаца у наведеној парници и поступак, који је прекинут због смрти тужиље, је настављен.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилан је закључак нижестепеног суда да је тужбени захтев тужилаца који су након смрти тужиље ГГ преузели поступак, неоснован.

Одредбом члана 197. став 1. Закона о облигационим односима прописано је да право на накнаду штете у виду новчане ренте услед смрти блиског лица или услед повреде тела или оштећења здравља, не може се пренети другом лицу, а ставом другим истог члана да се доспели износи накнаде могу пренети другоме, ако је износ накнаде одређен писменим споразумом страна, или правноснажном судском одлуком. Чланом 204. став 1. ЗОО прописано је да потраживање накнаде нематеријалне штете прелази на наследника само ако је признато правноснажно одлуком или споразумом.

Код таквог стања ствари, а имајући у виду да је тужила ГГ преминула у жалбеном поступку, то је правилан закључак нижестепеног суда да се потраживање накнаде нематеријалне штете у делу које није утврђено правноснажном судском одлуком не може пренети на друга лица, у конкретном случају на законске наследнике сада пок. ГГ. Наиме, потраживање на име накнаде нематеријалне штете које није утврђено правноснажном судском одлуком у смислу наведене одредбе члана 204 ЗОО је као такво непреносиво, јер је накнада за наведене видове нематеријалне штете личног карактера и служи као компензација лицу које је исту претрпело, због чега законски наследници тужиле, сада пок. ГГ, који су на њено место ступили у парницу, не могу од тужених потраживати накнаду за наведене видове нематеријалне штете. Стога су сви ревизијски наводи којима се указује на погрешну примену материјалног права из члана 197 ЗОО оцењени као неосновани.

Суд је ценио и остале наводе ревизије, па је нашао да су неосновани, јер је другостепени суд у побијаној одлуци дао јасне, потпуне и правилне разлоге из којих произилази неоснованост ревизијских разлога, а које овај суд у свему прихвата.

На основу члана 414. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу првом изреке.

Међутим, Врховни касациони суд сматра да се основано ревизијом указује на погрешан став нижестепеног суда у погледу права тужилаца на накнаду трошкова поступка.

Одредбом члана 153. става 1. ЗПП прописано је да је странка која у целини изгуби парницу дужна да противној странци накнади трошкове, а чланом 154. ставом 1. истог закона да ће суд приликом одлучивања који ће се трошкови накнадити странци, узети у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице.

Имајући у виду садржину цитираних законских одредаба, као и исход ове парнице, нижестепени суд је погрешно поступио када је одлучио да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка. Приликом одлучивања о трошковима поступка, критеријуми којим се судови морају руководити јесте успех парничних странака у спору, као и оправданост вођења парничног поступка. Изузетак су породични спорови код којих се суд води и критеријумом правичности. У конкретном случају, тужила, сад пок. ГГ, делимично је успела у спору за накнаду нематеријалне штете, а тужени су током поступка оспорили тужбени захтев тужиле, што је другостепени суд требао имати у виду приликом одлучивања о жалби тужених у овом делу.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом одредбе члана 416. става 2. у вези члана 420. ЗПП, укинуо одлуку о трошковима поступка и предмет у укинутом делу вратио другостепеном суду на поновно одлучивање.

Испитујући дозвољеност ревизије изјављене против решења о прекиду и наставку поступка садржаних у ставу првом и другом изреке правноснажне пресуде, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан.

У конкретном случају, решењем о прекиду поступка због смрти тужиље ГГ, као и решењем о наставку поступка, преузимањем поступка од стране законских наследника пок.тужиље, овде тужилаца, садржаних у ставу првом и другом изреке побијане пресуде, поступак се правноснажно не окончава, због чега је Врховни касациони суд одлучио да је ревизија тужилаца у овом делу недозвољена, применом члана 420. став 1. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у трећем ставу изреке

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић